

"מה אש"ב"

"כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם"

גיליון 21

ליל הסדר – חוה"מ פסח

אוצר הבית

	ר"ת	מוצ"ש- החג	הדה"ב	
	20:38	19:48	18:56	ליל הסדר
	20:41	19:50	18:59	שבת- חוה"מ

ביאור הפזמון "חד גדיא"

הגאון ר' אליהו מוילנא זצוק"ל, מבאר בטוב טעם את הפזמון "חד גדיא חד גדיא דזבן אבא בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא", ששרים כל עם ישראל בערב פסח,

יעקב אבינו לקח את הברכות מיצחק ע"י שהביא לו שני גדיי עיזים כמו שכתוב "קח לי שני גדיי עיזים טובים".

וזו שאומר הפיוט: **חד גדיא, חד גדיא** בזכות שני הגדיי יעקב לקח את הברכות מיצחק, שהיו מגיעות לו כיון **דזבין אבא** אבינו יעקב את הבכורה מעשיו. **בתרי זוזי** לחם ונזיד עדשים. **חד גדיא, חד גדיא**. ויעקב אבינו מסר ליוסף את הבכורה והברכות. ולכן בברכות שברך יעקב את בניו רק אצל יוסף כתוב לשון ברכה "ברכות אביך וכו' תהיינה לראש יוסף".

ואתא שונרא השבטים שקנאו ביוסף ומכרו אותו למצרים. כטבע השונרא שמקנאת. **ואַכְלָה לְגַדְיָא...** **ואתא כלבא** המצרים שנקראו כלבא. **ונשף לשונרא**, לעם ישראל. שנענשו בגלל מכירת יוסף... **ואתא חוסרא** המטה, שעשה עשר מכות, והשתמשו בו עד חורבן בית ראשון וכל הטובות שהיו במדבר ובבית המקדש נקראו ע"ש המטה. **והכה לכלבא...**

ואתא נורא היצר הרע. **ושרף לחוסרא**, את זכות המטה ונחרב בית המקדש... **ואתא מיא** כנסת ישראל, אנשי כנסת הגדולה. **וככה לנורא**, ביטלו את היצר הרע של עבודה זרה, ובנו את בית המקדש...

ואתא תורא אדום. **ושטה למיא**, והחריבו את בית המקדש שבנו אנשי כנסת הגדולה... **ואתא השוחט** משיח בן יוסף. **ושחט לתורא...** **ואתא מלאך הקות** ויתלבש באדם ששמו ארמילוס רשיעא. **ושחט לשוחט**, ויהרוג את משיח בן יוסף... **ואתא הקדוש ברוך הוא** עם משיח בן דוד **ושחט למלאך הקות...** **ויהי רצון שנזכה כל עם ישראל, שיבוא משיח צדקינו ויגאלינו במהרה אמן!!!**

עזרת "מה אש"ב"

הרה"ג יוסף חיים עדני שליט"א רב ומו"צ בבית הוראה "ביע אומר"

דיון הלכתי

שימוש בתרופות חמץ בפסח

טבילות וכדורי הרגעה, נגד מיחושי ראש וכאב שיניים, מותר להשתמש בהם בפסח, אפילו יש בהם תערובת חמץ (עמילן של חטה), **כיון, שטעמם פגום וכבר נפסלו מאכילת הכלב קודם הפסח, ובולעים אותם כמות שהם**, ואם נזקק לתרופות בפסח עצמו, מותר לקנות מבית מרקחת של גוי תרופות שיש בהם חמץ ונפסלו מאכילת הכלב, וכל זה בחולה שחלה כל גופו, ואף על פי שאין בו סכנה, אבל אם הוא מיחוש בעלמא, אין להתיר.

וטבילות שמוצצים אותם וטעמם טוב, אסור למצוץ מהם בפסח לרפואת דלקת-גרונ וקיצוצא בזה, אלא אם כן נתברר שנעשו בעמילן של תירס או של תפוחי אדמה. ומה טוב לבקש מהרופא, בעת רישום התרופות (רצפט), שירשום לו תרופות שאינן מכילות חשש חמץ, כתחליף לאלה שיש בהן חשש תערובת חמץ.

ובזמנינו רוב הטבילות עשויות ללא חמץ כלל, אלא עשויות עם עמילן הנעשה מקטניות, (ואפילו המיעוט שמעורב בהם חמץ, החמץ נפסל מאכילת כלב לפני הפסח), הילכך בודאי שיש להתיר לחולה שאין בו סכנה לקחתם בפסח, וחלילה לחולה כזה להחמיר על עצמו ולהפסיק לקחת הכדורים הנחוצים לו על פי הוראת רופא מומחה במשך הפסח,

ובפרט, במקום שיש חשש הכי קטן, שהוא יגיע על ידי זה למצב אפילו של ספק סכנה. (כך כתב בחזון עובדיה פסח עמוד סז' – שו"ת יחווה דעת ח"ב סימן ס' – וכן בילקוט יוסף פסח חלק ב' סימן תמז' סעיף ד').

עזרת – מהלכות "זוול המועד"

ש. האם מותר לגהץ בחול המועד?

ת. מותר לגהץ בגדים בחול המועד - אם הוא עושה כן לצורך המועד (חזון עובדיה הלכות יום טוב עמ' קצה' – שו"ת אור לציון חלק ג' פרק כד' סעיף ד').

ש. האם מותר לעשות תיקוני תפירה בחול המועד?

ת. בגד שנקרע או כפתור שנפל, וצריך אותו למועד, מותר לתקנו תיקון פשוט כדי שיוכלו ללבוש אותו, אך לא יתקנו אותו תיקון אומנותי (שו"ע סימן תקמא סעיף ה'- וכן ילקוט יוסף סימן תקמא' סעיף ב').

ש. האם מותר לתקן רכב בחול המועד, לצורך השתמשות בחול המועד?

ת. **מבואר בשולחן ערוך** (או"ח סימן תקל"ו סעיף א) וז"ל, מי שצריך לרכוב במועד לטייל או לצורך המועד, ולא נסה ללכת ברגליו, יכול ליטול צפרני הסוס ולתקן ברגליו והאוכף והרסן וכל צרכי רכיבה, ובלבד שלא יכיון מלאכתו במועד.

אולם כתב בחזון עובדיה (יום טוב עמוד קעה), **וכן בשו"ת אור לציון** (חלק ג' פרק כד תשובה ה'), **וכן בספר חוט שני** (חול המועד עמוד ר"י) אם צריך איש מקצוע בשביל התיקון, אסור לעשות כן בחול המועד, אלא אם כן מדובר ב"דבר האבד".

"יביע אומר"

פאר הדור רבינו מרן הראשון לצ"ה הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

מהלכות "מוציא מצה"

מצה שמורה - המצה שיוצאים בה ידי חובה בליל פסח, צריכה להיות מצה שנשמרה משעת קצירה. **וזו היא שנקראת "מצה שמורה"**, כלומר, שמשעת קצירת החיטים השגוהו עליהם שלא תבוא בהם אף טיפת מים, ונכון מאד שאותה מצה תהיה עבודת יד, שנעשתה לשם מצוה, ומכיוון שבנקל עלולות לעלות שאלות חמורות בכשרות המצה, יש להזהר מאד לקנות מצות אך ורק במקום שיש עליהם פיקוח על ידי גוף כשרות רציני, ובזמנינו מצויות ברוך ה' מצות עבודת יד (עגולות) אשר נעשות עבור ליל הסדר תחת השגחה קפדנית, וניתן לרכוש ממצות אלו בליל הסדר.

"על אכילת מצה" - אין לברך "אשר קידשנו במצותיו וציוונו על אכילת מצה" אלא בליל הסדר, אבל בשאר ימי הפסח אכילת המצה אינה חובה, ולכן אין לברך עליה ברכה זו. שנאמר: "בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ בְּעֶרְבֵי תַאֲכָלוּ מַצֹּת."

שיעור זמן האכילה - את המצה יש לאכול תוך שיעור "אכילת פרס", ולכתחילה יש להזהר לאכול כזית, שהוא שיעור עשרים ושבעה גרם, מן המצה תוך שיעור ארבע דקות. (ואם אינו יכול, יאכל תוך שיעור של כשבע וחצי דקות לכל היותר).

אם אכל בלא הסיבה - את המצה בליל פסח יש לאכול "בהסיבה", כלומר, כשנוטה מעט לצד שמאל, ומי שאכל מצה ושכח להסב, הדין הוא שעליו לחזור לאכול בהסבה, אבל לא יחזור לברך על אכילת מצה. (ילקוט יוסף פסח ח"ג עמוד תסב). וגם הנשים מחוייבות להסב בליל הסדר, כפי שהאנשים מחוייבים בכך, אולם אשה שאכלה ובטעות לא הסבה, וקשה לה לחזור ולאכול שנית בהסיבה, רשאית לסמוך על דעת כמה פוסקים הסוברים שנשים אינן מחוייבות בהסיבה, ואינה צריכה לחזור ולאכול שנית. (ילקוט יוסף פסח ח"ג עמוד תע).

שלא לדבר עד שאוכלים כזית - מאחר ומצות אכילת מצה בליל פסח, היא אכילת שיעור "כזית מצה", לכן הברכה שמברכים "על אכילת מצה", מכוונת על אכילת כזית שלימה של מצה. ולכן אין לדבר שום דבר לאחר שמברכים "על אכילת מצה", עד שמסיימים לאכול כזית מצה בהסבה, ומכל מקום אם דיבר לאחר שאכל מעט מהמצה, אינו חוזר לברך שנית, משום שכבר התחיל במצוות האכילה. (חזון עובדיה פסח עמ' סח).

חימום המצות - מותר לחמם את המצות לפני אכילתן בליל הסדר, על גבי פלאטה חשמלית, ואין בזה חילוק בין מצות קשות לרכות.

רגישות לגלוטן - חובת אכילת מצה בליל הסדר, היא מצוה מן התורה, ולכן גם מי שרגיש או רגישה לגלוטן, ולכן נמנע בכל ימות השנה מאכילת גלוטן, חייב לאכול מצה בליל הסדר, אלא שהדבר גורם לצער רב, לכן עליהם להיערך מיד, להשיג מצות מיוחדות ללא גלוטן, העשויות מכוסמין או משיבולת שועל (ללא גלוטן).

"ילקוט יוסף"

פוסק הדור רבינו מרן הראשון לצ"ה הרב יצחק יוסף שליט"א

עיקר ליל הסדר – היא החדרת האמונה בה' יתברך לבנים

חג הפסח התברך בשמות רבים, חג הפסח, חג המצות, חג האביב, ויש שקוראים לו "חג החינוך", או "חג האמונה", כי חג זה הוא ההזדמנות שלנו לחנך את בנינו לאמונה בה' יתברך, שהרי סיפור יציאת מצרים הוא יסוד האמונה לכל השנה.

וכפי המעשה שהיה אצל הגאון הצדיק רבי ישראל סלנטר זצ"ל, הוא היה רגיל להתאכסן מפעם לפעם בפונדק אותו ניהל יהודי פשוט מאד, אך ירא שמים. והנה פעם אחת הגיע הרב לאותו פונדק, ומיד הבחין שאצל הפונדקאי חלה ירידה גדולה ביראת שמים. כאשר חקר אותו הרב, התברר ששהה בפונדק "משכיל" אפיקורוס, וכאשר ראה שלפניו יהודי פשוט, ניצל זאת כדי להכניס בו ארס של כפירה.

אותו רשע הוציא מתרמילו נתח של בשר חזיר, והתרברב בפני הפונדקאי: "הנה אני אוכל זאת ככוונה כדי להרגיז את האלקים, אם לא יקרה לי שום דבר רע הרי זה סימן שאין אלקים!", עפרא לפומיה, אמר ועשה,

הפונדקאי היה בטוח, שברגע בו יכנס בשר התועבה לתוך פיו של האורח תצבה בטנו, והוא יפול כפגר שמת. לתדהמתו, מאומה לא קרה, ומאז אמונתו מאד התקררה, והוא מפפק ומגמגם אם אכן יש שכר ועונש. עד כאן דברי הפונדקאי. הרב לא מיהר לענות לכסיל כאיוולתו, אלא חיכה להזדמנות נאותה שאכן באה.

בתו של הפונדקאי חזרה באותו יום מבית הספר בסוף שנת הלימודים, ובידה תעודה המורה על הישגיה. הרב ביקש לראות את התעודה, והילדה מיהרה להיענות לבקשתו ולהתכבד בציוניה הטובים. בין הציונים היה ציון "מצוין" בנגינה בחליל. הרב עשה את עצמו מפקפק ביכולת נגינתה המצויינת, וביקש שהיא תוכיח לו זאת על ידי שתנגן בפניו, אולם הילדה סירבה, ואז אמר לה הרב: "אם כן מנין לי שאכן את מנגנת מצויין?" והיא מיהרה לענות, בשביל זה יש לי תעודה! נבחנתי אצל המורה והמנהלת והן מעידות עלי שאני מנגנת מצויין, כדי שלא אצטרך להוכיח את יכולתי לכל דורש.

או אז פנה רבי ישראל סלנט אל אביה שנכח במקום ואמר, ישמעו אוזניך מה שפי בתך מדבר! אף הקדוש ברוך הוא לא יוכיח את יכולתו לכל דורש ומבקש, יש לו תעודה! כביכול הוא הוכיח את האמת שהוא בורא ומנהיג העולם, משלם שכר טוב לצדיקים, ומעניש את הרשעים, לעיני כל ישראל ביציאת מצרים בנסים גדולים מפורסמים, והכל מתועד בספר התורה, ואין זה מכבודו "להבחין" שוב ושוב אצל כל טיפש או רשע!.

אשר על כן מצוה עלינו לנצל כל רגע בליל הסדר הבא עלינו לטובה, כדי לספר בסיפור יציאת מצרים, להראות כביכול את "התעודה" של הקב"ה בהנהגת העולם, ולהחדיר את האמונה הפשוטה בה' ובהשגחתו הפרטית בלב כל השומעים.

(מתוך "הגדה של פסח – ילקוט יוסף")

באר יצחק

הרה"ג יצחק לוי שליט"א רב העיר נשר וחבר מועצת הרה"ר

רעיון והלכה

מרן רבינו הרה"ג הרב יפת טירי שליט"א זקן רבני תימן

מה הוא המנהג בליל הסדר, שאוכלים ביצה?

נוהגים להניח בקערה ביצה, זכר לקרבן חגיגה, ויש נוהגים להכין ביצים לכל המסובים, ומיד לאחר הקידוש מחלקים ביצה לכל אחד, ואומרים עליה "זכר לקרבן חגיגה" ומברכים "שהכל" ואוכלים, ולאחריה מברכים "בורא נפשות רבות", ומנהג יפה להגיש עוד איזה תבשיל קטן כמו חתיכת בשר/אורז/מרק וכדומה, כדי שיוכלו לספר יציאת מצרים בנחת והרחבה, ולא מתוך צער של רעב.

לאחר הפסח, האם צריך להקפיד לקנות מוצרי חמץ שנטחנו דוקא מקמח שנטחן ונאפה לאחר הפסח?

ברם חמץ של יהודי שעבר עליו הפסח יהיה אסור בהנאה, אבל חמץ של גוי שעבר עליו הפסח הוא מותר לחלוטין, ולכן כל מי שמכר את החמץ דרך הרבנות לפני הפסח, חמצו מותר לאחר הפסח כמבואר בשולחן ערוך (סימן תמח' סעיף א' ג').

וגם מי שהחמיר על עצמו ממידת חסידות שלא להשאיר חמץ ברשותו למוכרו, כדי לחוש לפקפוקים שיש במכירת חמץ, ומחשש שלא יעבור על "בל יראה ובל ימצא", מכל מקום לכתחילה לאחר הפסח, יכול לקנות מחנויות שמכרו חמץ לרבנות קודם הפסח, ואין צורך כלל להחמיר ולחפש מוצרים שנעשו לאחר הפסח, שהרי כל איסור חמץ שעבר עליו הפסח אינו אלא משום קנס בעלמא, והרי הוא קל שבאיסורי דרבנן, ואין להחמיר בספיקו.

ומה גם שבסופו של דבר כולם אוכלים את מה שנטחן קודם הפסח, כי גם לאחר שבועות עדיין יש קמח בשוק ובצקים שנעשו קודם הפסח, ורק כאשר יש לפניו מוצר שנאפה לאחר הפסח ומחירו שווה לזה שנאפה לאחר הפסח, יהדר לקחתו מהיות טוב, אבל אין לטרוח ולחפש מוצרים אלו. וכל שכן שאין צורך להחמיר שיהיה קמח שנטחן לאחר הפסח, והיא כמעט חומרא של שטות, שהרי אדרבה קמח זה נגוע מאוד בתולעים, מאחר והמכונות עומדות למעלה משבוע כאבן שאין לה שופכין, והתולעים שורצים שם, וגם החזון איש והגר"י קניבסקי לא רצו להחמיר בקמח שנטחן לאחר הפסח. (שו"ת אבי בעזרי סימן קכ"ב - וקכ"ח).

אדם שמזלזל בלחם נעשה עני... ואיך בפסח נצטוינו לבערו?

א"כ מה העניין שיש כאן .. באמת כל העניין של ביעור חמץ, זה למה שאמרו רבותינו ז"ל בפסחים (קטז) "חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים" כלומר שעל האדם לצייר במחשבתו שהוא עבד, שעל כן נצטוינו להוציא את כל החמץ מן הבית, שזהו דבר קשה ביותר לאדם, כי הוא מרגיש מושפל כעני, ומאידיך לגוי מותר שיהיה חמץ ברשותו, וכן חמץ של גבוה (הקדש) גם מותר לראות, וזה כדי לסמל שהכל של הקב"ה ותכלית אכילת מצה "למען תספר..."

ואם נתבונן נראה שהלחם הוא עיקר סעודתו של האדם, ובכל זאת הקב"ה ציוה להוציא חמץ ושאר מבתיו והאיסור חל אפילו בכזית, אף שאי אפשר לחיות ללא מזון, ועוד כנאמר בספר דברים (ח-ג) "כי לא הלחם לבדו יחיה האדם" וזהו יסוד האמונה שהקב"ה זן ומפרנס.

ומובא בזוהר הקדוש (ח"ב דף קפג) שהמצה היא "נהמא דמהימנותא" כלומר לחם של אמונה, ולכן גם בסוכות אנו אומרים "צילא דמהימנותא" כלומר שעל ידה אנו מודים לה', ומעריכים שיש לנו כל השנה קורת גג.

וזה העיקר של ביעור חמץ ושריפתו, שעל ידי מעשים נמשכים הלבבות, וכך האדם זוכר מה היה לאבותינו במצרים, ויזכור שיש מנהיג לעולם והכל ממנו.

למה אין מברכים שהחיינו על ביעור חמץ?

טעם א' - מפני שברכת שהחיינו שבקידוש פוטרת את כל מצוות הפסח. טעם ב' - משום שברכת שהחיינו היא באה רק על דברים שאדם נהנה מהם, אבל כאן יש לו לאדם מעט צער על איבוד חמצו, בזה שעכשיו כביכול מכלה ושורף את ממונו, על כך נהגו לברך ברכת שהחיינו בזמן שמקדשים על היין.

שו"ת מבית ההוראה

"יביע אומר"

חתנא דבי נשיאה מוריננו הרה"ג אהרן בוטבול שליט"א

בחייב שתיית ד' כוסות בליל הסדר

הגמרא מספרת על רבי יהודה, שהיה שותה ד' כוסות בליל הסדר, והיה סובל בגלל זה מכאבי ראש עד חג השבועות, ולכן פסק השולחן ערוך שגם מי שהיין מזיקו חייב לשתות, ולא מדובר כמובן על סכנות בריאותיות כגון סכרת.....

להלכה - מי שיוכל להדר ולשתות ד' כוסות יין אמיתי תבוא עליו הברכה, ומי שקשה לו, יכול לעשות גביעים של חצי יין חצי מיץ ענבים, ויש ששותים באופן כזה 2 ראשונות מיץ ענבים ו-2 אחרונות יין, כדי שיוכל להמשיך את הסדר ולא ישתכר, שהרי מצוות ד' כוסות דרבנן ומצוות הגדה ומצה דאורייתא, לכן אדם שיודע שאם ישתה 2 כוסות ראשונות יין זה ימנע ממנו לקיים את המצוות דאורייתא, ודאי שעדיף שישתה מיץ ענבים. וההסבה מעכבת, כלומר, אדם ששתה ולא הסב - חייב לחזור ולשתות בהסבה. וכן נשים, לכתחילה גם צריכות להסב, אך בדיעבד אם לא הסבה, לא צריכה לחזור ולשתות בהסבה.

סדר הקידוש בליל הסדר

בקידוש של ליל הסדר מברכים 3 ברכות: 'הגפן', 'מקדש ישראל והזמנים', ושהחיינו', ובברכת ישהחיינו' יכוון על מצוות החג, שהם, אכילת המצות, על ההגדה, על המרור, על ד' כוסות, את הכוס השנייה שותים לאחר ההגדה ואין מברכים עליה 'בורא פרי הגפן', אך אחינו התימנים ואשכנזים מברכים על כל כוס וכוס, כדברי הרמב"ם שכתב שצריך להראות שכל כוס וכוס היא מצווה בפני עצמה, ולכאורה מי קבע שצריך להראות זאת דווקא על ידי ברכה נוספת? אלא שדומה הדבר לטקס חופה וקידושין, שהרב המקדש מברך בהתחלה 'הגפן' על האירוסין ולאחר שקוראים הכתובה ומתחילים את ברכות הנישואין מברכים שוב 'הגפן', והתשובה היא, שחז"ל קבעו שכל טקס צריך כוס של ברכה, ויש כאן 2 טקסים נפרדים - מברכים עליהם 'הגפן' בנפרד, והוא הדין לדברי הרמב"ם בליל הסדר שצריך לברך על כל כוס וכוס, אך לשיטת הספרדים, לא מברכים על הכוס השנייה, מכיוון שמצוות ד' כוסות היא מצווה אחת שמחולקת ל-ד', בניגוד לאירוסין ונישואין שהם 2 מצוות שונות.

הרה"ג גדעון בן משה שליט"א רב בית ההוראה 'יורו משפטיך'

האם פנקס עם לוח ספירת העומר טעון גניזה?

מצוי כיום פנקס עם לוח ספירת העומר, המחולק לימים, ובכל יום תולשים את דף הספירה של אותו היום על מנת למנוע טעויות בספירה. **נשאלת השאלה האם דפים או חלקי דפים אלה שכתוב בהם את יום הספירה כנהוג, טעונים גניזה או שמא אין בהם קדושה ואין צריך לגמסם?**

לכאורה אין בנוסח אמירת הספירה של יום הספירה משום "קדושה אלא שמקיים מצוה באמירתה, וקי"ל דתשמישי קדושה כגון תיק של ספר תורה, ומזוזות, ורצועות של תפילין, וארגז שנותנים בו הספר תורה וכיוצא בהם, יש בהם קדושה וצריך לגנוז, ואפילו לאחר שכלו ושוב אינו משתמש בהם עוד, טעונים גניזה, כמבואר בשו"ע או"ח (סימן קנד סע' ג), וכ"ש גוף המצוה עצמה דהיינו הספר תורה עצמו וכיו"ב, דטעון גניזה, כמבואר בשו"ע שם (סימן קמג). **מאיך קי"ל דתשמישי מצוה דהיינו דברים המשמשים לעשיית מצוה בגופם, כגון סוכה ולולב ושופר וציצית, אין קדושה בגופם, ומעיקר הדין מותר אפילו לזרקם לאשפה, כמבואר בלשון השו"ע (סימן כא סע' א):** חוטי הציציות שנפסקו, יכול לזרוקם לאשפה, מפני שהיא מצווה שאין בגופה קדושה. (נהרמ"א שם החמיר בזה יותר ע"ש). ומ"מ לכונ"ע דוקא בידי אסור לזרוק לאשפה, אבל אין צורך לגנוז אפילו אם מחמת כן שלא גנוז יהיו זרקים, כמבואר במשנ"ב שם (ס"ק ז) והוסיף בשעה"צ שכן מוכח בבאור הגר"א (ס"ק ג), ע"ש. ולפי"ז **בנ"ד שאין בגוף הכיתוב של הספירה קדושה, אלא שמקיים בו מצווה, הו"ל כתשמישי מצוה, שאין חובה לגנוז.** ראיתי בספר גנזי הקודש (פרק יב סע' ו) שכתב, דף או כרטיס של ספירת העומר (בודד שלא נתלש מסידור), וכתוב בו את יום ספירת העומר, ואין בו ברכה או פסוק או תפילה, אינו טעון גניזה, אך אין לזרקו בבזיון. **ובביאורים כתב שהראה דף כזה למרן הגר"ש אלישיב זצוק"ל, ואמר שאינו טעון גניזה, אך לא יזרקנו בבזיון.** ושכן פסק הגר"נ קרליץ, וביאר דמאחר שביום אחר ספירת העומר (וכ"ש בימות השנה) אין נוסח זה כלום, ממילא א"א לקרא לו "קדושה", וזה רק "מצוה", ולכן אינו טעון גניזה, אך אין לזרקו בבזיון, כיון דסוף סוף הוא נוסח שיוצאין על ידו באותו יום י"ח מצוה, עכט"ד, והוא כדברנו ממש.

הלכה למעשה: דף או חלק מפנקס שכתוב בו את יום הספירה מימי ספירת העומר, אינו טעון גניזה, רק לא יזרקנו בידיים במקום בזיון.

מדוע אומרים הא לחמא עניא בארמית?

מפני המזיקים, שאילו היו מבינים לשון הקודש כאשר היו שומעים את ההמשך "כל דכפין ייתי ויכול", (כלומר כל מי שרעב יבוא ויאכל) היו מתקבצים המזיקים ומקלקלים את הסעודה. (הפרדס הגדול).

מה הפירוש המילים "בבהילו יצאנו ממצרים"?

בבהילו - בזריזות, במהירות, שלא היה זמן לאבותינו להתארגן לצאת ממצרים.

למה לא מברכים על מצות קריאת ההגדה, כמו שמברכים על קריאת המגילה?

מפני שיוצאים ידי חובה, כבר שאומרים בקידוש "זכר ליציאת מצרים". (הרשב"א).

אלו חמש ערים מוזכרות בהגדה ובהלל?

בני ברק, ירושלים, גושן, פיתום ורעמסס.

איזה דבר חייב אדם לעשות בסיום ליל הסדר?

חייב להמשיך לספר בסיפור יציאת מצרים עד שתחטפנו שינה. (שולחן ערוך סימן תפא סעיף א).

אילו מצוות הן זכר ליציאת מצרים?

כל המועדים, שבת, תפילין ומזוזה. (מדרש שכל טוב שמות טז).

מדוע נענש פרעה? הרי משמים הוא נשלח לשעבד את בני ישראל?

כיוון ששיעבדם יותר מהראוי. (רמב"ם הלכות תשובה, מעם לועז שמות מו').

למה מזכירים יציאת מצרים בלילה, הרי השעבוד היה ביום?

- כיוון שהמצרים שיעבדו אותם גם ביום.
- עיקר נס היציאה התחיל מהלילה, כמו שאמר פרעה "קומו וצאו מתוך עמי".

היכן מוזכרת קריאת שמע בהגדה?

מעשה ברבי אלעזר ור' יהושע... שהיו מסובין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה, עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

היכן רמז בהגדה "בן חיי- כבן יין"?

רבי אלעזר בן עזריה היה בן חיי (18) כשמינהו לנשיא, והוא היה נראה כבן יין (70), וזה הפירוש הרי אני כבן שבעים שנה.

מי הם ארבעת הבנים בהגדה?

חכם, רשע, תם, ושאינו יודע לשאול.

מדוע רבי יהודה נתן סימנים לעשר המכות? (צ"ר עד"ש באח"ב)

כי אפילו הוא היה רעב ורצה לקצר לשולחן עורך...!!!!

מה מברך המסרק לשיער? שלא תעלה קינאת.....אדם עליי!!!!

בסיום השיעור היומי, פנה התלמיד לרבו בשאלה:
זה עתה למדנו שאין בן דוד בא עד שתכלה הפרוטה מן הכיס. משמע שבזה תלוי ביאת המשיח. במקום אחר נאמר כי ביאת המשיח תלוי בזכות נשים צדקניות. **ענה לו המלמד, תלמידי היקר, שתגדל תבין שאין כאן סתירה:** "זכות נשים צדקניות - תכלה הפרוטה מהכיס..."

איש אחד בא לחתונה הוא התחתן בגיל 66 אז האורח בא אליו ואמר: "זה לא טוב להתחתן בגיל 66 כי משמים זה 99.....!!!!!!1"

מי בונה גשר מכסף וכתרים מזהב? רופה שינים -

התודה והברכה!

לידידינו היקר מאפיית שולי - אזור ושיזכה לברכה והצלחה בכל העניינים!

התודה והברכה!

להצלחה זרע של קיימא ופרנסה בשפע
לידידינו היקר - אונדריי הי"ו
ושיזכה לברכה והצלחה בכל העניינים!

העלון מוקדש לעילוי נשמת

כל החיילים והחטופים שנהרגו על קידוש ה'!

וכן, דוד בן גרציה הי"ד/ עמרם בן שלום/ יהודה בן יעקב ויצחק/ סיימון בן סרגיי.

לתרומות להוצאת העלון

ניתן להתקשר - 050-4162455

רב מורשה ומוסמך "מהרבנות הראשית לישראל"

לעריכת "חופה וקידושין"

הרב **יוסף חיים עדני שליט"א**

להזמנות בטלפון- 0504162455

מענה הלכתי בד'

חלקי שולחן ערוך מבית ההוראה "יביע אומר"

בטלפון

02-5875871 או

0504162455

שעל ידי ראש בית ההוראה חתנא דבי נשיאה מורינא ורבינו הגאון הגדול ר' אהרן בוטבול שליט"א

להורדת העלון דרך האתרים בעלוני "דרשו" או עלוני "לדעת"!